

الف- در رکعت اول

حضرت علی بن الحسین علیه السلام پیش از نماز شب، دو رکعت نماز سبک به جای می آورد، که در آنها در رکعت اول سوره توحید، و در رکعت دوم سوره کافرون را می خواند، و دست های خود را در تکبیر بالا می برد، پس از رکوع و می گفت:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ، ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ، وَالسُّلْطَانِ الْبَادِخِ، وَالْمَجْدِ الْفَاضِلِ، أَنْتَ الْمَلِكُ الْقَاهِرُ، الْكَبِيرُ الْقَادِرُ، الْغَنِيُّ الْفَاخِرُ، يَتَامُ الْعِبَادُ وَلَا تَتَامُ، وَلَا تَغْفُلُ وَلَا تَسَامُ.

خداوندا، تو پادشاه حق آشکار هستی، دارای عزت بلند، و قدرت والا و شکوه برتر، تو پادشاه غالب بزرگ توانای بی نیاز بلند مرتبه هستی، بندگان می خوابند و تو نمی خوابی، و غافل نمی شوی و به ستوه نمی آیی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ، الْمُنْعِمِ الْمُفْضِلِ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَذِي الْفَوَاضِلِ الْعِظَامِ وَالنِّعَمِ الْجِسَامِ، وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ، وَوَلِيِّ كُلِّ نِعْمَةٍ، لَمْ يَخْذُلْ عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ، وَلَمْ يَفْضَحْ بِسَرِيرَةٍ، وَلَمْ يُسْلِمْ بِجَرِيرَةٍ، وَلَمْ يُخْزِ فِي مَوْطِنٍ، وَمَنْ هُوَ لَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ عُدَّةٌ وَرَدٌّ عِنْدَ كُلِّ عَسِيرٍ وَيَسِيرٍ، حَسَنُ الْبَلَاءِ، كَرِيمُ الثَّنَاءِ، عَظِيمُ الْعَفْوِ عَنَّا، أَمْسَيْنَا لَا يُغْنِينَا أَحَدٌ إِنْ حَرَمْتَنَا، وَلَا يَمْنَعُنَا مِنْكَ أَحَدٌ إِنْ أَرَدْتَنَا، فَلَا تَحْرِمْنَا فَضْلَكَ لِقَلَّةِ شُكْرِنَا، وَلَا تُعَذِّبْنَا لِكَثْرَةِ ذُنُوبِنَا وَمَا قَدَّمْتَ أَيْدِينَا، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ، سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ، سُبْحَانَ الْوَحْدِيِّ الْأَزِيِّ لَا يُمُوتُ.

سپاس خدای را، که احسان کننده و نیکی بخش، و نعمت دهنده و بخشنده است، دارای جلال و بزرگواری، و دارای بخشش های عظیم، و نعمت های بزرگ، و دارنده هر نیکی، و سرپرست هر نعمت، که در هر سختی و آسانی و رسوا نمی سازد به کار پنهان، و به گناه رها نمی کند و در جایی رسوا نمی نماید، و آنکه برای ماست اهل بیت، سرمایه و یآوری در هر سختی و آسانی، دارای نعمت نیکو و مدح و ثنای ارزشمند است و از ما به بزرگی عفو می کند، شام کردیم در حالی که کسی ما را بی نیاز نمی کند اگر تو ما را محروم سازی، و کسی ما را از تو باز نمی دارد اگر قصد ما کنی، پس ما را به خاطر کمی سپاس مان، از فضل محروم مساز، و عذاب مده ما را به خاطر زیادی گناهان مان و آنچه پیش فرستاده است دست های مان، پاک است دارنده ملک و ملکوت، پاک است دارنده عزت و جبروت، پاک است زنده ای که نمی میرد.

ب- در رکعت دوم

سپس به رکعت دوم می‌ایستاد و فاتحه‌الکتاب و سوره را می‌خواند و هرگاه از قرائت فراغت می‌یافت، دو دست خود را می‌گشود و می‌گفت:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ رُفِعَتْ أَيْدِي السَّائِلِينَ، وَمَدَّتْ أَعْنَاقُ الْمُجْتَهِدِينَ، وَنُقِلَتْ أَقْدَامُ الْخَائِفِينَ، وَشَخَّصَتْ أَبْصَارُ الْعَابِدِينَ، وَأَفْضَتْ قُلُوبُ الْمُتَّقِينَ، وَطَلَبَتِ الْحَوَائِجُ، يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ، وَمَعِينَ الْمَغْلُوبِينَ، وَمُنْفَسَ كُرْبَاتِ الْمَكْرُوبِينَ، وَإِلَهَ الْمُرْسَلِينَ، وَرَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، وَمَمْرِعِهِمْ عِنْدَ الْأَهْوَالِ وَالشَّدَائِدِ الْعِظَامِ.

خداوندا به سوی تو بلند شده است دست‌های درخواست کنندگان، و کشیده شده، گردن‌های کوشش کنندگان و برداشته شده قدم‌های بیمناکان، و دوخته شده چشمان پرستش کنندگان، و خالی گشته دل‌های پرهیزکاران و درخواست شده است حاجت‌ها، ای اجابت کننده بیچارگان، و یاری دهنده شکست خوردگان، و برطرف کننده اندوه غمزدگان، و خدای فرستادگان، و پروردگار پیامبران، و فرشتگان مقرب، و پناهگاه آنان در امور هولناک و در سختی‌های عظیم.

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ مَنْ قَامَ بِأَمْرِكَ، وَعَانَدَ عَدُوَّكَ، وَاعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ، وَصَبَرَ عَلَى الْأَخْذِ بِكِتَابِكَ، مُحِبًّا لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، مُبْغِضًا لِأَهْلِ مَعْصِيَتِكَ، مُجَاهِدًا فِيكَ حَقَّ جِهَادِكَ، لَمْ تَأْخُذْهُ فِيكَ لَوْمَةٌ لَائِمٌ، ثُمَّ تَبَتَّهُ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيْهِ، فَإِنَّمَا الْخَيْرُ بِيَدِكَ، وَأَنْتَ تَجْزِي بِهِ مَنْ رَضِيَتْ عَنْهُ، وَفَسَحَتْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، ثُمَّ بَعَثْتَهُ مُبِيضًا وَجْهَهُ، قَدْ آمَنَتْهُ مِنَ الْفَرَعِ الْأَكْبَرِ، وَهَوْلِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

از تو می‌خواهم خداوندا، به آنچه به کار گرفتی به آن، هر کس را که به امر تو قیام کرد، و با دشمنت مخالفت کرد، و چنگ زد به ریسمانت، و شکیب بود در عمل به کتابت، دوستدار اهل طاعتت، دشمن اهل معصیت، مجاهد در راه تو به حقیقت جهادت، که نه می‌گیرد او را در راه تو سرزنش سرزنش کننده‌ای، آنگاه او را ثابت نمودی به آنچه بر او منت نهادی، همانا که خیر و خوبی در دست توست و تو، به آن پاداش می‌دهی هر کس را که از او خشنود گشته‌ای، و در قبرش برایش گشایش داده‌ای، و سپس او را برانگیخته‌ای با روی سفید، که او را از پریشانی بزرگ و وحشت قیامت، ایمن کرده باشی.

ج - بعد از سلام نماز

سپس به رکوع می‌رفت و هرگاه سلام نماز را می‌گفت، سه بار تکبیر می‌گفت و سپس عرض می‌کرد:

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيهَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا يَعْزُ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْبَيْتِ.

خداوندا مرا هدایت کن در زمرة آنانکه هدایت کردی و مرا عافیت ده در آنها که عافیت دادی، و سرپرستی کن مرا در آنها که سرپرستی کردی و برکت ده مرا در آنچه عطا نمودی، و حفظ کن مرا از شر آنچه حکم کردی، که تو حکم می کنی و بر تو حکم نمی شود، همانا ذلیل نمی شود هر که با وی دوستی نمودی، و عزیز نمی گردد آنکه با وی دشمنی کردی، مبارک هستی و بلند مرتبه ای، پاکی تو، ای پروردگار کعبه.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَلَا تُرَى، وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، وَإِنَّ بِيَدِكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْيَا، وَإِنَّ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى وَالرُّجْعَى، وَإِنَّا نَعُودُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنَخْزَى. الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ، الْحَلِيمِ الْعَفَّارِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ، الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ.

خداوندا تو می بینی و دیده نمی شوی، و تو در دیدگاه بلند مرتبه ای، و در دست تو است مرگ و زندگی، و به سوی تو است سرانجام و بازگشت، و ما به تو پناه می بریم از اینکه خوار گردیم، و رسوا شویم. سپاس خدای را، دارنده ملک و ملکوت، سپاس خدای را دارنده عزت و جبروت، سپاس خدای را، زنده ای که نمی میرد، سپاس خدای را، که با عزت و قدرت و بردبار و بسیار آمرزنده و یکتای غالب شونده بزرگ بلند مرتبه است.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَكْدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَا مِثْلٌ وَلَا شَبِيهٌ، وَلَا عِدْلٌ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ. هَرَبْنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَآئِفَةٍ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١﴾

پاک است خداوند عظیم، پاک است خداوندی که همسر و فرزند نگرفته و نمی باشد، برای او شریک و انبازی در پادشاهی، و نه مانند و شبیه و نه نظیری دارد، ای خداوند ای رحمان. «پروردگارا، اگر فراموش کردیم یا به خطا رفتیم بر ما مگیر، پروردگارا، هیچ بار گرانی بر (دوش) ما مگذار، همچنانکه بر (دوش) کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، و آنچه تاب آن نداریم بر ما تحمیل مکن، و از ما درگذر، و ما را ببخشای و بر ما رحمت آور، سرور ما تویی، پس ما را بر گروه کافران پیروز کن».

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾، ﴿رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾.

«پروردگارا! دل‌های مان را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی، (از راه حق) منحرف مگردان! و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش، زیرا تو بخشنده ای!» «پروردگارا عذاب جهنم را از ما بر طرف گردان که عذابش سخت و پر دوام است! آن بد جایگاه و بد محل اقامتی است.» «پروردگارا! به ما از ناحیه همسران و فرزندان مان مایه روشنی چشم عطا کن و مارا پیشوای پرهیزگاران قرار ده.»

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَأَنْبِيَائِكَ وَالصَّادِقِينَ، وَأُولَى الْعِزْمِ مِنَ الْمُرْسَلِينَ، الَّذِينَ أُودُوا فِي جَنبِكَ، وَجَاهَدُوا فِيكَ حَقَّ جِهَادِكَ، وَقَامُوا بِأَمْرِكَ، وَوَحَّدُوكَ وَعَبَدُوكَ حَتَّى آتَاهُمُ الْيَقِينُ، اللَّهُمَّ عَذِّبِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ كِتَابِكَ، وَيَكْذِبُونَ رُسُلَكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَأَوْزِعْهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ، إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ.

خداوندا، بر محمد و آل محمد درود فرست و درود فرست بر فرشتگان، که مقرب هستند، و پیامبران و صدیقان، و اولوالعزم از رسولان آنانکه در راه تو اذیت و آزار شدند، و در راه تو جهاد کردند به حقیقت جهاد، و به امر تو قیام کردند، و تو را یگانه دانستند، و تو را پرستیدند تا فرا رسید اجل‌شان، خداوندا، عذاب ده کافران را، که باز می‌دارند از کتابت، و تکذیب می‌کنند فرستادگان را، و عذابت را بر آنان قرار ده، و بیامرزم ما را و مردان و زنان با ایمان را، و الهام ده آنان را که بجا آوردند شکر نعمت را، که بر آنها نعمت داده‌ای، ای پروردگار حق اجابت فرما.

اللَّهُمَّ ارْحَمْ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

خداوندا رحمت کن بندگان نیکوکار را، از اهل آسمان‌ها و زمین‌ها، ای پروردگار جهانیان، پاک است خداوند و سپاس خدای را، و نیست معبودی جز خداوند و خداوند بزرگ‌تر است. (ده بار) و سجده می‌کرد.